

За тънко кръстче — коланче,
 За руса коса — шамя,
 За малки крачка — кундурки?...

И хорото се люшкане неодържимо...

Марко се спрѣ подѣ стрѣхата на ковачницата, за да почине и погледа веселото зрѣлище.

Веднага Безпортевъ го съгледа. Той се откъснѣ отъ хорото и се затече насамъ, като продължаваше да маха кърпата и да подекача по тактѣтъ на пѣсенѣта. По бѣлото му длъгнесто, кокалясто лице, съ малки чървени мустаци и сини играющи очи, бѣше напечатано нѣкаква свирѣпа радостъ и животински въсторгъ, който произвежда пиянството, пиянство прѣдизвикано отъ нѣкоя безумна, съкрушающа тревога на душата.

— Да живѣйшѣ, бай Марко, и България да живѣй. па и славнитѣ български синове да живѣйтѣ... Бай Марко, заржчай едно вино... Благодарѣ: — Вива! да живѣй, който налива!... Прощавай, бай Марко, пиянѣ съмъ, като возелница... но пакъ си знамъ умѣтъ... азъ ниж виното, а не мене то... Да, като чувствителенъ Българинѣ... Защото народѣтъ страда и азъ викамъ: доста робство и пиянство! по-добрѣ да измрѣмъ, нежели такъвъ позоренъ животъ... Па щѣли да кажѣтъ: начукалъ се, като руски сапожникъ... Който каже, прѣдатель е... Мене сърдцето ме боли за България, тая бѣдна турска робиня... Искаме правдини, човѣшки правдини!... Не щеме ниѣ богатство, не щеме ниѣ жени... Ама ще кажешъ: хората се женѣтъ, и то кога? А азъ да ти отговорѣ: това е народъ... а утрѣ, като му кажешъ: маршъ, напрѣдъ, запали кѣщи и хай въ Балкана!... Който се бои отъ птичкитѣ просо не сѣе... Ти разбирашъ отъ една дума само... Да живѣйтѣ подобни патриоти! Азъ тѣмъ имъ цалувамъ и рѣцѣтѣ и краката!... Но Юрдана чорбаджи... съ кремикъ ще му деремъ кожата... А пѣкъ Стефчовъ? Но да спи куче подѣ камъкъ... кѣсо... Думата ми е, че